

Så længe, der er liv, er der håb!

Dette ordsprog signalerer en livsindstilling, der er grundlæggende for enhver menneskelig eksistens. Det menneske, der ikke kender til håb, har givet op og dør sjæleligt og legemligt.

På den anden side kan håbet frigøre uanede kræfter og være drivfjeder for nyt og frisk livsmod - især for os kristne. Det er dette kristne håb, Paulus taler om i dagens læsning. Dette håb har sin grund i troen på Jesus Kristus, der hengav sit liv for os og vore synder. For apostlen Paulus resulterer tro og håb i kærlighedens holdning, som Gud ved Helligånden har udgydt i vore hjerter. Tro, håb og kærlighed er altså dét, der præger og betegner vort liv som kristne. Troen på vor forløsning ved Jesus Kristus; Håbet som visheden om vor fuldendelse; kærligheden som Helligåndens karisme og fundament for vort liv. Hvilken gave har vi ikke fået af Guds hånd. Hvilken opgave og udfordring er det ikke for os og vort liv. Lever vi virkelig ud fra troen på, at Jesus Kristus har forløst og befriet os? At han har givet os nyt, uforgængeligt liv, selvom hans tilsagn herom kan være os mere eller mindre bevidst og vanskeligt erfare.

Det er på dette punkt håbet er en drivkraft, som fastholder målet for vort liv og afviser enhver resignation og enhver illusion. Det ægte kristne håb sætter os i stand til at indse, at vi ikke står alene og alene skal præstere det optimale, at brudflader og blindgyder er noget, der hører til vor liv, og at disse negative sider er af betydning for vor modnings- og vækstproces som mennesker og kristne. At dette håb ikke fremkalder overspændte forventninger og virkelighedsfjerne drømme er der en garanti for. Gud har nemlig udgydt sin kærlighed i vore hjerter ved Helligånden - den Ånd, som blev givet os i vor dåb, som virker nyskabende og livgivende i alle sakramenter, og som kan være iværksætter for al vor stræben, spørgen og anstrengelser, hvis vi blot lader os lede af Ånden, lader den strømme ind i vore hjerter og i hele vor menneskelige eksistens. I fastetiden opfordres vi til ærligt at overveje vor tænke- og handlemåder - og hvordan vi er Jesu disciple - hvordan vi følger ham efter.

HVER FREDAG I FASTETIDEN

KL. 17.00 KORSVEJSANDAGT

DEREFTER: AFTENMESSE

Skt. Annæ Kirke

3. søndag i
fasten 2020
Læseår A

Meditation –
og oplysninger til brug i ugens løb

Længsel og tørst efter det levende vand

Vandet taler sit eget sprog, men også alverdens sprog. Det kan forstås af alle. I Det Gamle Testamente bliver vandet ofte nævnt. På vandringen gennem ørkenen tørstede folket og bebrejdede Moses; de anklagede ham for at have ført dem ud i ørkenen, hvor både folk og fæ ville dø af tørst. Det var lige ved, at de ville stene ham. Det drejede sig kun om at overleve. Så henvendte Moses sig til Herren, og Herren viste ham en udvej: Fra Horebbjergets klippe skulle der rinde vand, levende vand!

Alle, der har oplevet ørkenen, kender vandets værdi. Alle, der vandrer

gennem et hav af sand og sten, sluger støv og lider tørst – og så pludselig får øje på en oase, de glemmer det aldrig. De vil resten af livet sætte pris på enhver vanddråbe, der giver liv.

I dette lys kan man også se Jesu samtale med kvinden ved Jakobsbrønden. Hun er en samaritansk kvinde. Han henvender sig til hende, en fremmed, som hans eget folk normalt undgik at tale med. Hun bliver også dybt forbløffet:

»Hvordan kan du, en jøde, bede mig, en samaritansk kvinde, om noget at drikke?« (Joh 4,9).

Men Jesus har ingen falske hævninger, heller ikke over denne fremmede kvinde, der har haft fem mænd og nu lever sammen med den sjette. Han er ikke tilbageholdende, men går straks lige til hendes problem: "Den, der nægter at give nogen et ord, som det længes efter, selv om det let kunne være sagt, handler ukærligt og ubarmhjertig lige såvel som ved at nægte en sultende et stykke brød" (Theodor Haecker).

Nej, Jesus indlader sig med den samaritanske kvinde; han diskuterer med hende; han gør hende bekendt med noget helt andet vand fra en helt anden brønd: »Enhver, som drikker af dette vand, skal tørste igen. Men den, der drikker af det vand, jeg vil give ham, skal aldrig i evighed

tørste. Det vand, jeg vil give ham, skal i ham blive en kilde, som vælter med vand til evigt liv« (Joh 4,13 – 15).

Midt i denne dybsindige tankeudveksling vender disciplene tilbage og undrer sig over, at Jesus taler med denne kvinde. Men der er ingen af dem, der vover at spørge ham om hvorfor.

Lidt efter lidt lærer de dog også, at udvortes ritualer og skikke er uvigtige for Jesus; for ham drejer det sig om mennesket, om 'levende vand' til alle mennesker. Hvad andre tænker om ham, er ham ligegyldigt. For ham drejer det sig om sandheden.

"For den, der elsker sandheden, er det altid muligt at samtale."

Pave Paul VI

Adalbert L. Balling:
DAS GROSSE SONNTAGSLESEBUCH

Den sprudlende kilde

Guds ord er et eksempel på en altid strømmende og sprudlende kilde.

Det er som ved brødunderet, hvor alle blev mætte. De modtager og kan selv give det videre, som de fik. Mennesker, der mødes for at dele Guds ord, vil opleve den livsstrøm, der udgår fra Jesus. Her bliver Guds levende vand til en sprudlende kilde, som stiller den åndelige tørst og skænker evigt liv.

W. Hoffsümmer

FASTE MESSETIDER

Alle søndage:

Kl. 8.30 dansk
Kl. 10.00 dansk højmesse
Kl. 12.00 polsk
Kl. 17.00 engelsk

Hverdage:

Mandag kl. 8.00
Tirsdag kl. 17.00 med vesper
Onsdag kl. 8.00
Torsdag kl. 17.00 med novene
Lørdag kl. 8.00 med laudes
Lørdag kl. 17.00 engelsk
Lørdag kl. 18.30 polsk

Liturgisk kalender

Søndag 15. 3.	3. søndag i fasten (III Ps) 1.L: 2 Mos 17,3-7 V: Sl 95,1-2.6-9 2.L: Rom 5,1-2.5-8 Ev: Joh 4,5-42 <i>eller</i> 4,5-15.19b-26.39a.40-42 Om I dog i dag ville lytte til Herren! Gør ikke jeres hjerter hårde! Klemens Maria Hofbauer, CSSR, 200 års dødsdag
Mandag 16. 3.	L: 2 Kong 5,1-5a V: Sl 42,2,3;43,3-4 Ev: Luk 4,24-30 Min sjæl tørster efter Gud, den levende Gud,
Tirsdag 17. 3.	L: Tilf. B til Dan 11-20 V: Sl 25,4-5ab.6-9 Ev: Matt 18,21-35 Herre, husk din barmhjertighed og trofasthed
Onsdag 18. 3.	L: 5 Mos 4,1.5-9 V: 147,12-13.15-16.19-20 Ev: Matt 5,17-19 Jerusalem, lovsyng Herren!
Torsdag 19. 3.	JOSEF, Jomfru Marias brudgom (h) 1.L: 2 Sam 7,4-5a.12-14a.16 V: Sl 89,2-5.27.29 2.L: Rom 4,13.16-18.22 Ev: Matt 1,16,18-21.24a <i>eller</i> Luk 2,41-51a Hans slægt skal vare til evig tid
Fredag 20. 3.	L: Hos 14,2-10 V: Sl 81,6c-11ab.14.17 Ev: Mark 12,28b-34 Jeg er Herren din Gud; hør, mit folk
Lørdag 21. 3.	L: Hos 6,1-6 V: Sl 51,3-4.18-21b Ev: Luk 18,9-14 Troskab ønsker jeg, ikke slagtofre
Søndag 22. 3.	4. søndag i fasten (IV Ps) 1.L: 1 Sam 16,1b.6-7.10-13a V: Sl 23,1-6 2.L: Ef 5,8-14 Ev: Joh 9,1-41 <i>eller</i> 9,1.6-9.13-17.34-38 Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød

Kirkelig vejviser

Sognekontoret: Hans Bogbinders Alle 4, 2300 København S
Kontortid: Onsdag & torsdag kl. 10-12 de øvrige dage efter aftale
Telefon: 50 28 91 74

E-mail: info@sanktannaekirke.dk

Hjemmeside : www.stanneschurch.dk

Sognepræst:

p. Wieslaw Podlach tlf.: 2765 1069 wpodlach@wp.pl

Øvrige præster:

p. Jacek Stanislawski tlf.: 5028 9148 stanislawski@redemptor.pl

p. Piotr Grzeskiewicz tlf.: 5028 9315 piotr.cssr@gmail.com

Kollekt: søndag 8. marts 2020

dansk gruppe: kr.: 1.643,50

polisk gruppe kr.: 6.004,50

engelsk gruppe: kr.: 2.781,50

MobilePay +45 27 65 10 69

Levende vand

I Den hellige Skrift hedder det, at de, der drikker af den guddommelige visdom, vil tørste endnu mere; men denne tørst, denne længsel efter vækst, erkendelse og hellighed er forbundet med fred og er ikke spor foruro-ligende for sjælen.

Teresa af Avila